

178
174
16

II
192

PRÆMISSIS ISTIS
DE THECOITIDE ABSOLONEM DEPRECATA
VENERANDOS
SCHOLÆ ANNÆBERGENSIS
INSPECTORES

ET
QVICVNQVE ERGA LITERAS ELEGANTIORES REMOVE NOSTRAM
SCHOLASTICAM BENE AFFECTI HIC DEGUNT,

AD
ACTVM ORATORIO-DRAMATICVM LATINVM
PROXIMO DIE VENERIS POST SVPPPLICATIONEM PVBLICAM
HORA POMERIDIANA IV. HABENDVM,

IN QVO
ABSOLON EXVL INTERCESSIONE THECOINÆ
PATRIÆ REDDITVS
REPRÆSENTABITVR,

- ET IN QVO
CHRISTIANVS ANDREAS SCHVBERTVS, Mittweydenf. *Prologi vices*,
CHRISTIANVS GOTTLÖB KVHNIVS, Cadicienf. *Davidis*,
JO. GOTTLIEB KVHNIVS, frater prioris, *Absolonis*,
JOANNES SIGISMVNDVS BRÜCKNER VS, Grunhaynenf. *Joab*,
GOTTHELF AVGVSTVS RICHTERVS, Altenbergenf. *Tamaris*,
CHRISTIANVS GOTTLIEB VIERTELIVS, Schwartzenberg. *Thecoitidis*,
JO. EHRENFRIED WALTHERVS, Elterlinenf. *Abisai*,
JO. ANDREAS DIETZIVS, Bärensteinenf. *Amas*,
JO. CHRISTIANVS TILLINGIVS, Annæbergenf. *Josaphati*,
GEORGIUS FRIDERICVS MVLLERVS, Frohnavienf. *Jefabeæ*,
GOTTLIEB RICHTERVS, Rafchavienf. *Eleasar*,
JO. CHRISTOPHORVS PELVGBELIVS, Mauersbergenf. *Samma*,
JO. CHRISTOPHORVS RICHTERVS, Sorenf. *Seraja*.

&
JO. FRIDERICVS SCHNEIDERVS, Neukauf. *Epilogus etiam futurus, Abitophelis*
PERSONAS SVSTINEBUNT,

OBSERVANTER, OFFICIOSE ET AMICE INVITAT
M. JO. FRIEDLIEB STVBELIVS,
RECT.

ANNABERGÆ,
TYPIS AVGVSTII VALENTINI FRISII.

Um Absolonem Thecoinæ mulieris intercessione patriæ redditum non in Theatrum, sed in campum Oratorum producere, & una cum reliquis, qui in eo negotio versati sunt, iustis orationibus dicentem Annabergensium nostrorum oculis sistere paro, ipsa hæc sapientissima & facundissima fœmina mihi hoc indicaturo se sponte obtulit, suamque operam ad corrigandos auditores polliceri visa est. Utor ergo hac ejus inferiendi Musis nostris promptitudine, eamque nemini non gratam fore, existimo, quippe quæ Regibus quoque olim non injucunda protulit. Meum interim existimo, pauca hæc de ea præsari, ut sciat B. L. quacum ei sit negotium, & quo honore sit excipienda.

De peregrinis, unde sint, ante omnia quæri solet. Hoc ergo Lecturos in ipso vestibulo docebo. Urbs, quæ vel cunas ei, vel certe domicilium concessit, Thecoæ nomine, perinde ut vicina solitudo, fuit insignita; a Kimchio, Judaico quodam doctore, tribui Asser adscripta, ab aliis, quibus locus Jerem. VI. 1. patrocinari videtur, in tribu Benjamin collocata, plurimorum vero suffragiis vindicata tribui Juda, quibus ut me adjungam verba II. Paralip. XI. 6. occurrunt fudent, vel potius me cogunt. Quot leucis ab Ælia s. Hierosolyama abfuerit, in tanto scriptorum dissensu definire non audeo, quos tamen in eo video consentientes, vicinam ei fuisse Bethlehem, medio fere spatio ab utraque urbe distantem, licet etiam de hujus situ multum disputetur. Autorem habuit Thecoæ, si quid recte conjicio, Ashurem, 1. Paralip. II. 24. Patrem Thecoæ appellatum, Hebræorum loquendi more, qui conditores urbium & principes Patrum nomine dignantur. Huncque vocis significatum hic etiam retinendum, vel ex eo colligi potest, quod nec 1. Paralip. IV. 5. ubi series filiorum Pashuris textitur, quisquam Thecoæ nomine denotatus occurrit. Amplificatorem vero nacta est Rehabeamum, qui, si non splendidis, non contemnendis tamen ædificiis eam instruxit, firmisque operibus munivit (v. 2. Paral. XI. 6.) In edito monte fuisse sitam, locus Jeremianus supra citatus testatur, laticque pascuis gavisam, inde fit credibile, quod pastoribus perquam frequens fuit, & forte illis folis olim habitata. Fuit etiam, memorante Kimchio, celebris ob oleum, cujus tanta ibi copia fuit, tantaque præstantia, ut, quantum ad hoc, inter cæteras urbes Israelis Alpha vocetur. Dedit præter nostram homines magna laude insignes, inter quos Amos Propheta, qui ex pastoribus Thecoah fuisse dicitur, (Amos I. 1.) ut & Hiches, pater Hiræ, cui inter fortissimos Heroes Davidis locus est, (2. Sam. XXIII. 26.) eminent. Nunc ad ipsam Thecoitidem revertor, de cujus persona quod referam, vix habeo; cum præter patriam lacræ paginæ nihil fere de ea commemorent, id tamen non reticentes, sapientem illam fuisse & eloquio pollentem, quod patriæ suæ modo a nobis delineatæ debuisset, Rabbinum somniant, ob oleum nobilissimum ibi inventum. Ubi enim oleum nascatur, ibidem & sapientiam inveniri, & qui oleo operam dare soleant, illos etiam sapientia præstare, crediderunt, teste R. Salomone (ad h. l.) Sunt etiam, qui montibus, quibus imposta fuit Thecoæ, hanc mentis sagacitatem tribuunt, quod scilicet in montanis habitantes regionibus in plano & campo degeneres longe ingenio superare vulgo putantur. Sed desipiunt profecto hujusmodi sapientiæ causas fingentes, & plane delirant. Non enim oleum reddit sapientes, non montes ardui tales gignunt, non aeris defecati clementia Sophos facit. Dei aspirante bonitate multis præceptis, multo labore, multoque usu acquiritur sapientia; & tali ratione etiam a Thecoitide comparatam, qui sanæ mentis est facile credit. Quale nomen habuerit, & cui nupta fuerit, scio cum ignarissimis; non vilem tamen fuisse & ex infima plebe, ideo suspicor, non quod sapientiam haud cadere in postremæ fortis homines credam, sed rem adeo arduam Joabus mulieri de fere vulgi credidisse non sit putandus, quaerens fœminam præsentis animi, & quæ vultum Regis haud refugeret, eumque alloqui non vereretur, quod solent ignobiles & plebeji, quorum cœtibus nostram forte & hoc eximit, quod vestitus luctui accommodatus, & pro temporis & diuturnitatis ratione sæpe non sine magno æris impendio apud Hebræos mutandus, & gestuum morumque, quam exhibuit, elegantia nobilioribus eam accenset. Hinc vel cuidam ex seniorum civitatis ordine, vel locupletiori gregum multos in vicinia pastores alenti Domino junctam fuisse, haud temere conjicias? Nisi quis prophetissam egisse exinde sustineat demonstrare, quia eodem, quo Nathan, orationis genere fuit usa. Vere Viduam fuisse, si Sanctio credimus, multi Hebræi tradiderunt, affirmantes audacter, eam duo habuisse filios, vere rixatos in agro, & vere alterum ab altero occisum: hincque nihil a fœmina fictum atque excogitatum, sed veram historiam ad Absolonis casum tantum accommodatam. At quis non videt eorum ineptias? Si marito, si altero filiorum orba fuisset, cur Joab eam subornatam jusset simulare modo luctum, & gerere vestes luctui convenientes, & repræsentare ima-

ginem mulieris, quæ longo tempore in luctu vixerit propter mortuum? quid simulatione opus in re vera? & si fuit vulnerata vera filii cæde, si fuit anxia de alterius salute, cur quædam a Rege, postquam Absolonem ab exilio asseruerat, filiorum suorum causæ ne verbo quidem amplius mentionem facit? cur impetrata venia non gratias pro filio persolvit? Recte igitur eum Brentio statuumus, fictitiam causam Regi ab ea propositam, haud absimilem ei, quam David in Absolone habebat; id quod ipsa quoque proficitur, dum ait, hæc omnia Joabum suppeditasse. Certo igitur non constat, an vidua fuerit, an mater, an uxor vivi mariti: hoc constat, proveciori eam jam ætate fuisse, certe ea, qua possunt esse adulterum filiorum matres, & viduæ maritos dudum lugentes; qualem substituit Joab, ut fides fieret Regi, eam ope ipsius indigere, quam viduis promptam semper atque paratam noverat. Parum, certe non plus, quam prior, fidei meretur illa nonnullorum conjectura, qua vel avia vel proavia Vatis Amosi fuisse perhibetur, (v. *Ravanelli Bibliothecam Sacram* P. II. f. 1292 *Et Jo. Schützium in Apparatu Nominum propriorum Tom. IV. p. 868*) & cujus non aliud habuere fundamentum, quam quod Amos ex eadem urbe oriundus fuerit, quasi patriæ communitas generis etiam communitatem possit inferre. Jo. Mathesius, Vallis Joachimicæ olim illustre decus, in Sarepta sua (:p. 607.) eam confobrinam Davidis facit, ideo fortassis, quoniam David haud procul ab illis locis greges olim duxit & pavit; quod piæ viri simplicitati facile condonandum; hoc tamen, me non monente, quilibet intelligit, Regem hunc non potuisse familiæ suæ fata ignorare, adeoque, si propius cognatione illum attigisset Thecoina, frustra hanc de marito defuncto & de filio necato fabulam ab ea efficit. Meritum ipsius quod concernit, illud Absolonis in patriam & in gratiam patris, non statim vero in aulam restitutione absolvitur. Cumque perquam sit notum illis, qui sacra oracula diligenter consulunt, quomodo hæc res gesta sit, in illa repetenda non ero prolixus. Novimus illam à Joabo Thecoa accersitam, & verbis ejus instructam pulchre perorasse causam, & obliqua oratione Absolonem deprecata. Ita vero construxit orationem suam ingeniosa mulier, ut primo parabolam de filiis suis proponeret eo affectu, quo verè lugentes solent. Deinde pro reo cædis filio exorata venia sermonem deflexit ad causam Regis, cum admonens, ut, cum alienis miseris afficiatur, suæ non oblitus, sibi ipsi domusque suæ calamitati pari & imo majori jure medeatur, filiumque exulem revocet. Quod ut ei plane persuadeat, de mortalitate hominum locum communem inspergit, quem verus ille Manilianus complectitur:

Nascentes morimur, finisque ab origine pendet;

Quo ipso permovere Davidem allaborat, ut sententiam mitiget, nec filium patriæ diutius invideat, aut supplicium ejus meditari pergat, ne desit, cui possit tradere imperium, si mors, quæ etiam Regum turres pulsæt, ipsum vivis eripiat. Porro Dei exemplum considerare Regem jubet, qui non delectetur morte hominum, sed vitam amet, cumque imaginem Dei referant principes in terris, æquum censet, ut & David legum & justitiæ rigorem temperet, & poenis filio irrogandis moderetur. Et ne sola id optare et agere tam anxie videatur, populi ardentissima vota & desideria eodem collineantia allegat, & omnium dolorem, quem lenire alio remedio non possit, quam si natum in spem regni revocare velit. Postremo Regi, fraudem Joabi non impiam subolenti, ingenuè fatetur, se mandata ab illo accepisse; & ita rea voti dimittitur. Verum quid pluribus rem decantatam persequor? Veniant auditori illam repetentem verba sua in hanc scholam nostram, & quid rei gesserit, plenissime ex ore ipsius cognoscant. Ipsa Vos, Inspectores scholæ Venerandi, & quicumque Musis nostris favetis, invitatum processit. Nolite preces ejus contemnere, quæ Regem emollire olim poterunt, & frequentes ad eas comparete. Dab. e Museo VI. Calend. Dec. M. DCC. XXXIX.

Proximis abhinc mensibus Nostri sequentia edidere specimina eo dicentes ordine, quo fors eos dicere jusserat; & quidem

Germ. sermone profaico:

CHRISTIANUS ANDREAS SCHUBERTUS, Mittweidens. de laudibus Ill. Comitæ à FLEMMING.

DIETERICUS SIGISMUNDUS EICHSFELDIUS, Kœrzens. de summa piorum parentum in his terris felicitate.

CAROLUS GOTTLOB SCHELLIUS, Albersshaynens. de Tulipis.

JO. CHRISTOPH. RICHTERUS, Sorëns. de quærelis divitis Epulonis inter cruciatus infernales.

Latino sermone profaico:

- JO. FRIDER. SCHNEIDERUS**, Neuhaufenf. de Medicæ artis præstantia.
- BERNH. JOH. HEUBEL**, Norimbergenf. de tenuissimis initiis mirisque incrementis Reip. Romanæ.
- GOTTHELFF AUGUSTUS RICHTERUS**, Altenbergenf. de stupenda voracitate.
- GOTTLIEB RICHTER**, Raschavienf. de Elisabetha, Reg. Angl. multis proci frustra expetita.
- JO. ANDR. DIEZE**, Barensteinenf. de *Autopsia*, seu de animo sua forte contento.
- JO. CHRISTOPH. PFLUGBEILIUS**, Mauersbergenf. de Hugone Grotio & Sam. Pufendorfio, juris Naturæ & Gentium instauratoribus.
- JOH. GOTTLIEB KUHNIIUS**, Cadicienf. de coercenda Licentia.

Græco sermone profaico:

- JO. CHRISTIANUS TILLINGIUS**, Annæbergenf. opiniones Philosophorum de Casu & Fortuna recensuit.

Latinis versibus:

- JO. SIGISM. BRUCKNERVS**, Johannem Baptistam laudavit.
- GEORG. FRIDER. MULLERUS**, Fronavienf. paraphrasin metricam Psalmi CIII. recitavit.
- JO. EHRENFRIED WALTHERUS**, Elterlinenf. in Hortulum docti cujusdam viri lustravit.
- CHRISTIANVS GOTTLIEB VIERTELIUS**, Schwartzenberg. Mortem M. T. Ciceronis descripsit.

Germanicis Versibus:

- DIEZIUS**, Nobiliss. Matronam Evam' Mariam Genseliam, M. Jo. Christoph. Genselii, Archi-Diac. nostri optime Meriti Conjugem pie defunctam deploravit.
- JO. GEORG. HELBIGIUS**, Dörrenthalenf. Honestissimæ Fœminæ Johanne Sufannæ Zickleræ, Jo. Christ. Hubneri Prætoris nostri oppidani Filizæ parentavit.
- CHRISTIAN. GOTTLOB KUHNIIUS**, Cadicienf. Partem priorem Threnorum Jeremiæ ejusmodi metris inclusam dedit.

Certa pensâ ex Autoribus Classicis & N. T. decerpta jussa methodo pro cathedra inferiori explicarunt

BRUCKNERUS nempe ex oper. & dieb. Hesiodi a v. 246--272.

RICHTERUS, Sorens partem cap. XXXII. Lib. I. Ciceronis de officiis, ubi agit de certo vite genere eligendo.

SCHUBERTUS, ex I. Timoth. VI. a commate VI ad XI.

VIERTELIUS Epigramma LVI. Lib. I. Martialis.

KUHNIIUS maj. 1. Johannis V. comma VI. VII. IIX.

KUHNIIUS min. Cap. V. Libri I. Velleji Paterculi.

TILLINGIUS Aphorismum I. Hippocratis.

Idem ille cum **WALTHERO & BRUCKNERO** Discursum familiarem instituit publice de potionibus calidis.

124
16

II
192

PRÆMISSIS ISTIS
DE THECOITIDE ABSOLONEM DEPRECATA
VENERANDOS
SCHOLÆ ANNÆBERGENSIS
INSPECTORES

ET
QUICUNQUE ERGA LITERAS ELEGANTIORES REMOQUE NOSTRAM
SCHOLASTICAM BENE AFFECTI HIC DEGUNT,

AD
ACTVM ORATORIO-DRAMATICVM LATINVM
PROXIMO DIE VENERIS POST SVPPPLICATIONEM PVBLICAM
HORA POMERIDIANA IV. HABENDVM,

IN QVO
ABSOLON EXVL INTERCESSIONE THECOINÆ
PATRIÆ REDDITVS
REPRESENTABITVR,

RTVS, Mittweydenf. *Prologi vices,*
S, Cadicienf. *Davidis,*
Absolonis,
ER VS, Grunhaynenf. *Joabi,*
VS, Altenbergenf. *Ibamaris,*
LIVS, Schwartzbergenf. *Thecoitidis,*
linenf. *Abisai,*
Amase.
nabergenf. *Josaphati.*
VS, Frohnavienf. *Jesabez.*
Eleafaris.
VS, Mauersbergenf. *Samae.*
Sorenf. *Seraje.*

uf. *Epilogus etiam futurus, Abitobelis*
VNT,
AMICE INVITAT
TVBELIVS,

FRISII.

THECA
RIANA

